

ਆਰ ਐਨ ਸਿੱਤਲ ਜੇ.

ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ
ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ
ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 598.

3 ਨਵੰਬਰ 1981

ਕਰਮਚਾਰੀ* ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XIX) — ਧਾਰਾ 1(3) (ਦੇ) ਅਤੇ (ਬੀ), 15 ਅਤੇ 17—ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XIX) — ਧਾਰਾ 8—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950—ਆਰਟੀਕਲ 30 -1952 ਦਾ ਐਕਟ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹਸਪਤਾਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਧਾਰਾ 1(3) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ - ਕੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਰਗੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ -1925 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਥਾਪਨਾ- 1952

ਐਕਟ -ਕੀ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਦਾਰੇ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 1952 ਐਕਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ—ਕੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (3) (ਏ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੀਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੈਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ ਲਾਲ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ 20 ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਵ-ਨਿਰਭਰ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਰੋਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਟੋਏ ਵਿਡੈਟ ਫੰਡ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਝੱਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 1 (3) (ਐਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 5, 6 ਅਤੇ 9)।

ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਫੰਡ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੰਡ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਏਟ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਥਾਪਨਾ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 1925 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ? ਉੱਚੀਆਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਰਮ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣ, ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਨੰਗੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ

Christian Medical College and Brown Memorial Hospital & another
v. The Regional Provident Fund Commissioner and others
(R. N. Mittal, J.)

ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਕੌਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(ਪਾਰਾ 20 ਅਤੇ 21)।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ :- * 1

- (a) 1981 ਦੇ ਪੱਤਰ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 16 ਅਤੇ ਪੀ. 20 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੰਸਥਾ 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ;
- (b) ਕਿ ਸੈਦਾਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1952—EPF ਐਕਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (c) ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (d) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਉਨਾਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ 26 ਜਨਵਰੀ, 1981 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 16 ਅਤੇ ਪੀ. 20 ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ।
- (e) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਨੂੰ EFP ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਟੈਨਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1952, ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ।
- (f) ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਨੁਬੰਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੱਥੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (g) ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (h) ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(i) ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ,

ਏ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੀ. ਰਾਮ ਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ .

ਸੀ.ਡੀ.ਦੀਵਾਨ, ਰਮੇਸ਼ ਪੁਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ .

ਨਿਰਣਾ

ਰਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ 1894 ਵਿੱਚ ਡਾ. ਡੇਮ ਐਡਿਥ ਬ੍ਰਾਊਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਲਜ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਾਲਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਲਜ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਐਲਐਸਐਮਐਫ ਅਤੇ ਐਲਐਸਐਮ ਡਿਪਲੋਮੇ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਪੈਨ ਜੇਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। It ਨੇ 50 ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ MBBS ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, 20 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ B.Sc ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਨਰਸਿੰਗ ਕੋਰਸ ਅਤੇ 40 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਨਰਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਿਪਲੋਮੇ ਲਈ 12 ਮੈਡੀਕਲ ਲੈਬਰਟਰੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਐਮਐਸ (ਐਨਾਟੋਮੀ), ਐਮਡੀ (ਫਿਜ਼ਿਓਲੋਜੀ), ਐਮਡੀ ਅਤੇ ਪੀਐਚ. ਡੀ. ਫਾਰਮਾਕੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ, MD (ਪੈਥੋਲੋਜੀ), DCH ਅਤੇ MD ਬਾਲ ਚਿਕਿਤਸਾ ਵਿੱਚ, MD (ਮੈਡੀਸਨ), DOMS (Ophthalmology) DM.RD ਅਤੇ MD ਰੇਡੀਓਲੋਜੀ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ-ਡਾਇਗਨੋਸਿਸ, ਐਨੇਸਥੀਸੀਓਲੋਜੀ ਵਿੱਚ DAMD, MS (ਆਰਥੋਪੈਡਿਕਸ), MS (ਜਨਰਲ ਸਰਜਰੀ)। MCH (ਪਲਾਸਟਿਕ ਸਰਜਰੀ) DGO. ਔਬਸਟੈਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਡਾਇਮੋਕੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਐਮਡੀ, ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਕੈਡਮੀ ਆਫ਼ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ

ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਜੋ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਭਾਰਤੀ ਡਿਗਰੀ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰ ਸਾਲ 50 ਦਾਖਲੇ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜ ਲਈ ਅਧਿਆਪਨ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ 800 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕਲਾਸਾਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਬੈੱਡਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹਸਪਤਾਲ - ਕਾਲਜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ।

(2) ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1925 ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ* ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ, 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1952 ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ 7-A ਦੇ ਤਹਿਤ, 28 ਜਨਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 16 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ

Christian Medical College and Brown Memorial Hospital & another
v. The Regional Provident Fund Commissioner and others
(R. N. Mittal, J.)

ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਜ ਇਕ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਲਜ ਫੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 1925 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁੱਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 13 ਫਰਵਰੀ 1981 ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ 1952 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਕਾਲਜ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੇਅ-ਆਉਟ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 6 ਮਾਰਚ, 1981 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਬੇਲੋੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1981 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ 6 ਮਾਰਚ 1981 ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 13 ਮਾਰਚ 1981 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2 ਮਾਰਚ ਦੇ ਕਾਮ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੇਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।, 1981, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-
ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਇਆ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 15 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨੋਹਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਸਥਾਨ 'ਤੇ saCd ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 1 (3) (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

(4) ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। 1952 ਐਕਟ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ: -

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

'ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3)।

"(3) ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

- (a) ਹਰੇਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ-1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ

- (b) ਵੀਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਲਈ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 15 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੈਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 1082 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਤਿਆਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਕਰਮਚਾਰੀ* ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੈਮਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 (1952 ਦਾ 19), ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

Christian Medical College and Brown Memorial Hospital & another
v. The Regional Provident Fund Commissioner and others
(R. N. Mittal, J.)

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ( ) ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ
ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਰੇਕ ਸਥਾਪਨਾ-ਮੈਨੂੰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ 31 ਅਗਸਤ, 1973 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ
ਜਲਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਭਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ
ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ
ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਫੈਕਟਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ
ਉਸ ਅਹਾਤੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਸਥਾਪਨਾ
ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ
ਸ਼ਬਦ ਗਰਮ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਿਆਨ
ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਸਥਾਪਨਾ" ਦਾ
ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ, 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਇਸਦੇ ਫਿਕਸਚਰ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਸਟਾਫ ਦੇ ਨਾਲ' ਹੈ।

(51 ਧਾਰਾ 1 (3) (ਏ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਅਨੁਸੂਚੀ I' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੀਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ 'ਤੇ
ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 1 (3) (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ
ਗਵਰਨੈਂਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵੀਹ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(1) ਬੀ.ਪੀ. ਸਿਨਹਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ
ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ
ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ
ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਅੰਦਰ
ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ

(1) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 980. ~

1952 ਐਕਟ ਐਕਟ ਨੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਅਤੇ 20 ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤੇਲ
ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ
ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ (/
ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ
ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ) ਇਹ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ
ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਝੱਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੌਸਮੋਪੋਲੀਟਨ ਕਲੱਬ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ

ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਮਦਰਾਸ, (1A) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਸਮੇਤ 20 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲੱਬਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ ਜੋ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਦਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ* ਕਲੱਬ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈ। 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਸਥਾਪਨਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਭਿੰਨ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਮੀਕਰਨ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ** - ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅੰਤਰੀਵ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਸਥਾਪਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਦਾਰਿਆਂ ਲਈ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਕਲੱਬਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਰਹੇ।

(LA) 1963 ਲਾਹ. IC?i

'''

(8) ਸ੍ਰੀ ਵਰਦਰਾਜਸਵਾਮੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਸ (ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ, ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸਥਾਪਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1952 ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 1 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲਜ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਸਪਤਾਲ ਤਾਲ ਕਾਲਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(10) ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ

Christian Medical College and Brown Memorial Hospital & another
v. The Regional Provident Fund Commissioner and others
(R. N. Mittal, J.)

ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਐਕਟ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਫੰਡ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਅਦਾਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਜਿਲਦ I, 1981 ਐਡੀਸ਼ਨ (ਪੰਨਾ 186 'ਤੇ) ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII-E ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13-1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ, ਹਰ ਕਾਲਜ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ

{2} ਏਆਈਆਰ 1965 ਮਦਰਾਸ 466,

ਇਹ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਮ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਉਸੇ ਜਿਲਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ VI ਦੇ 14.1 ਤੋਂ 14.16 ਤੱਕ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਾਲਜ ਨੇ ਚੈਪਟਰ VII-E ਦੇ ਨਿਯਮ 13.1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13.1 ਆਈਬੀਡੀ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ 'ਤੇ 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਿਯੋਜਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977, ਅਨੁਸੂਚੀ P/10 ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1976 (1926 ਦਾ 19) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਾਲਜ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1978 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ P110/A ਦੀ ਕਾਪੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

“ਇਹ ਪੁਸ਼ਟਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 (1926 ਦਾ 19) ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। , ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ

ਸਬਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਉਸ ਅਦਾਰੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਅਤੇ 1925 ਐਕਟ ਅਤੇ 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। 1925 ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ..... ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬੇਲੋੜੀ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਰ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 'ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਐਕਟ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਟੈਚਮੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ... ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਅਸਲ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, (ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ 2.000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਡ।

ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ 5.000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਵੇਲੇ 2,000

ਇਹਨਾਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮੂਲੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”-

ਭਾਰਤ ਦਾ ਗਜ਼ਟ, 1924, ਭਾਗ V, ਪੰਨਾ 122।

Christian Medical College and Brown Memorial Hospital & another
v. The Regional Provident Fund Commissioner and others
(R. N. Mittal, J.)

1925 ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਲਾਜ਼ਮੀ ਡਿਪੋ ਸਿਟਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀਆਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਕਟੌਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਫੰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਫੰਡ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਫੰਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗਾ। ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ

(11) ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਜੇਕਰ 1952 ਐਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

(12) ਉਦਯੋਗਿਕ worker ਦੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਛੇਤੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਬੁਢਾਪਾ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਆਦਰਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਨਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਵਿਅਸਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੇੜ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਬਡ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੁਕਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਖੁਦ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਭਿੰਨ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਟ੍ਰਿਏਟਿਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਕੋਰਸ ਟਾਇਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਦਾਨੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੋਵੇਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਗੇ। ਹੋਰ ਫਾਇਦਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਕਿਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇਗੀ।

2 ਤੋਂ 4 * * * * |

5. ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਯੋਗਦਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਨਿੱਜੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਉਜਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕੋ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਜੇਕਰ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਢਲੀ ਉਜਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਬਦਲਾਅ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਲੋੜਾਂ

ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਪੱਧਰ ਹੋਰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

6. * * * * *

"7. ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਾਇਦੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

1952 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (3) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਐਕਟ ਤੁਰੰਤ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਸਟਾ ਬਲਿਸਮੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਕੀਮਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਫੰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੰਡਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ, ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਫੰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 1952 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਫੰਡ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੰਡ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 1925 ਦਾ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫੰਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ '1926 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਥਾਪਨਾ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

Christian Medical College and Brown Memorial Hospital & another
v. The Regional Provident Fund Commissioner and others
(R. N. Mittal, J.)

(13) ਤੀਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਲਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ 50 ਸੀਟਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜ ਲਈ ਟੀਚਿੰਗ ਬੈਂਡਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ 500 ਹੈ। ਕਾਲਜ 50 ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ 500 ਬਿਸਤਰੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕਲਾਸਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, (ਜੈਪੀ, ਗੈਸਟ੍ਰੋਐਂਟਰੋਲੋਜੀ, ਨਿਊਰੋਲੋਜੀ, ਕਾਰਡੀਓਲੋਜੀ ਆਦਿ ; ਸਰਜਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਥੋਰੇਸਿਕ ਸਰਜਰੀ, ਨਿਊਰੋ ਸਰਜਰੀ ਜੈਨੀਟੋ-ਯੂਰੀਨਰੀ ਸਰਜਰੀ, ਆਦਿ; ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫਾਰਮੇਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਬਜਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਲਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(14) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਵਾਨ ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਅਤੇ ਹੋਂਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਾਲਜ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਿਸਤਰੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਲਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ 15 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 1952 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (3) (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ,

(15) ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਦਾਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਅਦਾਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 1952 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ

ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, 'ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਿੱਥੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕ੍ਰਿਸਟੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਪਰ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਇਲਾਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਬਜਟ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਾਲਜ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਲਜ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(16) 1952 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਅਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ। .

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਿਯੋਜਨ ਵਿਭਾਗ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-10/ਏ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ। , ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਕ੍ਰਿਸਟੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਟੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 2) 1925 ਐਕਟ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਥਾ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। »

(18) (ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਜ਼) ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਆਇਆ।

ਅੰਸਾਰੀ ਨਗਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਦਿ (3)। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿਹਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ

Christian Medical College and Brown Memorial Hospital & another
v. The Regional Provident Fund Commissioner and others
(R. N. Mittal, J.)

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ। ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਹਸਪਤਾਲ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। 15 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਦਾਰਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਵਿੱਦਿਅਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਮਹਿਜ਼ ਇਤਫਾਕ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ 'ਤੇ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਮੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1925 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ 'ਤੇ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਾਭ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:-

“... .ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੋਣ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਹ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ 'ਹਸਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ

(3) 1976 ਦੇ CW 379 ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

1952 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3)(b) ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਦਾਰੇ' 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵੀਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ' ਆਦਿ। ਹੁਣ, 'ਸਥਾਪਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3)(b) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਪਨਾ ਖੁਦ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) (ਏ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ 'ਹਰੇਕ ਅਦਾਰੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ' ਆਦਿ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ 'ਫੈਕਟਰੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ' ਹੈ। ' ਆਦਿ। ਕਾਰਖਾਨਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ। ਇਸਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਸਥਾਪਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਸਪਤਾਲ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। 15 ਸਤੰਬਰ, 1973 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। "ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਨਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਸਪਤਾਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਫੈਕਲਟੀ ਵੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਊਨ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਅਤੇ ਖੋਜ ਫੈਕਲਟੀ ਪਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ।"

ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬੈਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਸਪਤਾਲ ਕਾਲਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹਸਪਤਾਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਲਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

(19) ਪੇਟੀ ਟੀਨਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹੀ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ (1952 ਐਕਟ ਤੋਂ ਫੁੱਟ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਰੇਵ. ਸਿਧਰਾਜਭਾਈ ਸਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4) ਅਤੇ ਰੈਵ. ਫਾਦਰ ਡਬਲਯੂ. ਪ੍ਰੋਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)।

(20) ਮੈਂ ਲੀਮਿਟ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 30 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਨੰਗੇ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਬਿਹਤਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਆਦਿ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਰੈਵ. ਸਿਧਰਾਜਭਾਈ ਸਬਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਜੇ.ਸੀ ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

"...ਸਾਰੇ ਘੱਟਗਿਣਤੀਆਂ, ਭਾਸ਼ਾਈ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੁਆਰਾ 'ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਧਾਰਾ 30(ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੱਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1) ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ *voilà* ਹੋਵੇਗਾ

- (4) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 540
(5) ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 465

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਲਈ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ - ਉਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸਿਹਤ, ਸਵੱਛਤਾ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਉਹ ਵਿਦਿਅਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਨੰ. 15 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 30(1) ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅਖੌਤੀ ਨਿਯਮਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਰ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿਸੇ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰਸਮੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਇਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਨੁਛੇਦ 30(1) ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ 'ਛੇੜਾ ਭਰਮ' ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟ - ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 (2), ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 11, 12 ਅਤੇ 14, ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯਮ 5(2) ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਡੈਪੂਟਿਡ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਣ-ਰਿਜ਼ਰਵ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਨਿਯਮ 11 ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਡੈਪੂਟਿਡ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਨਿਯਮ 12 ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 80 ਫੀਸਦੀ ਸੀਟਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 5(2), 11 ਅਤੇ 14 ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ, ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ

^ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

(21) ਮੰਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਸਮਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਚੁਣੌਤੀ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ

Christian Medical College and Brown Memorial Hospital & another
v. The Regional Provident Fund Commissioner and others
(R. N. Mittal, J.)

ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ।

t (22) ਰੇਵ. ਫਾਦਰ ਡਬਲਯੂ. ਪ੍ਰੋਸਫਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਜੇਵੀਅਰ ਕਾਲਜ, ਰਾਂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ (ਬਿਹਾਰ, ਭਾਗਲਪੁਰ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ*) ਦੀ ਧਾਰਾ 48-ਏ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਰਾਂਚੀ) ਐਕਟ, 1960, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਡਿੰਗ ਸੀ, ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 48-ਏ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 48-ਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ / ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6), (7), (8) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, (9),

ਟੀ 10) ਅਤੇ (11) ਧਾਰਾ 48-ਏ, ਧਰਮ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ, ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਸਿਰਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

sity. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੁੱਖੀ ਰਾਮ ਡਬਲਯੂ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੀਵ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ '1' ਤੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ* ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ Hs ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਕੱਲੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। X ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੋਰਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ * ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅਰਥਾਤ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਸਮੇਤ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

■[^]ਇਲਾਜ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਉਸਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਆਮ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਰਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਨਹੀਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, * ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਆਮ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ। (ਪਾਰਾ 8,10,11 ਅਤੇ 14)।

ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

1980(1) SLR 355।

ਓਵਰਰੂਲਡ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੁਆਰਾ 27 ਜਨਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਥਲ * ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਜੋਪਿਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 19 ਮਾਰਚ, 1982 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ, ਕੇਸ ਦੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ...

1974 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ - ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਐਨ ਚੱਢਾ ਸਬ ਜੱਜ 2nd ਕਲਾਸ ਰੋਹਤਕ ਨੇ 8 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ,। <

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੈਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵੱਲ ਮੋਰਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 30(1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਚੌੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਿਰੀਖਣ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ * ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ (੧) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ